

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/3/2021
Identifikačné číslo spisu: 6019200199
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6019200199.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobcu: Mgr. Róbert Antal, so sídlom kancelárie Ul. Kláry Jarunkovej 2, Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu Zlieváreň akciová spoločnosť, „v konkurze“, so sídlom Zlievarenská 533, Hronec, IČO 31 562 299, proti žalovanému: B. O. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. O. Ď. č. XXX, o zaplatenie 20.861,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cbi/2/2019-348 zo dňa 17. februára 2021, vo výroku II., takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cbi/2/2019-348 zo dňa 17. februára 2021, vo výroku II., p o t v r d z u j e.

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd prvej inštancie (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) uznesením č. k. 41Cbi/2/2019-348 zo dňa 17. 02. 2021 konanie z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil, zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia uznesenia prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 29. 03. 2019, Krajskému súdu v Banskej Bystrici doručenu dňa 01. 04. 2019, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 20.861,79 eur s príslušenstvom. Spolu so žalobou podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd žalovanému zakázal predať, darovať, prenajať, vložiť do obchodnej spoločnosti, zaťažiť záložným právom alebo vecným bremenom, prípadne akýmkoľvek iným spôsobom scudzit' nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Brezno, odbor katastrálny, na LV č. XXXX pre kat. územie K., ako byt č. X na 1. poschodí, vchod č. X, bytového

domu súp. č. XXXX, na parc. reg. „C“ č. CKN XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 346 m², č. CKN XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 241 m², CKN XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 345 m², a to v podiele 1/1, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti 4926/301376. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 41Cbi/2/2019-222 zo dňa 13. 10. 2020 nariadil neodkladné opatrenie v zmysle návrhu žalobcu. Proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, zároveň žalobca vzal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia späť a navrhol, aby súd konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 4Obo/14/2020-346 zo dňa 30. 12. 2020 neodkladné opatrenie nariadené uznesením prvoinštančného súdu č. k. 41Cbi/2/2019-222 zo dňa 13. 10. 2020 zrušil a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 07. 10. 2020 zastavil. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. Podaním zo dňa 25. 01. 2021 žalobca žalobu o zaplatenie 20.861,79 eur s príslušenstvom vzal späť. Uviedol, že ostatné pojednávanie vo veci (konané dňa 22. 10. 2020, vid' č. I. 243 - pozn. odvolacieho súdu) bolo odročené na termín 12. 11. 2020, do ktorého termínu mal žalovaný možnosť zložiť žalovanú istinu do notárskej úschovy a v takom prípade by žalobca navrhol konkurznému súdu zvolanie schôdze veriteľov s jediným bodom programu, ktorým by bola možnosť odpustenia príslušenstva, ktoré si žalobca v konaní uplatňuje proti žalovanému. Žalovaný dňa 02. 11. 2020 zložil do notárskej úschovy sumu vo výške 15.000,-- eur ako zostatok žalovanej istiny, keď už predtým dvoma úhradami uhradil na účet úpadcu časť žalovanej istiny vo výške 5.861,79 eur. Schôdza konkurzných veriteľov sa konala dňa 09. 12. 2020 a rozhodla o odpustení príslušenstva žalovanej istiny žalovanému, na základe čoho došlo k vydaniu sumy vo výške 15.000,--eur. Uvedeným postupom došlo zo strany žalovaného k dobrovoľnej úhrade žalovanej istiny vo výške 100 %, zároveň mu bolo schôdzou konkurzných veriteľov odpustené príslušenstvo pohľadávky. Na základe uvedených skutočností žalobca žalobu zo dňa 29. 03. 2019 vzal v celom rozsahu späť a navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici konanie v predmetnej právnej veci na základe späťvzatia žaloby zastavil a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy súdneho konania v rozsahu 100 % podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“).

5. Podaním zo dňa 26. 01. 2021 žalovaný súdu oznámil, že súhlasí so späťvzatím žaloby a navrhuje konanie zastaviť.

6. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie poukáním na § 144, 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 C. s. p., konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p., a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že zastavenie konania zaviniel žalovaný, ktorý žalovanú sumu uhradil po podaní žaloby, a teda žaloba bola podaná dôvodne.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, v časti jeho druhého výroku, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, a to písomným podaním zo dňa 17. 03. 2021 na č. I. 357 spisu.

8. Žalovaný v odvolaní tvrdí, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že po podaní žaloby na základe dohody so žalobcom, po odpustení príslušenstva pohľadávky schôdzou veriteľov, súhlasil s úhradou istiny, ktorá bola predmetom notárskej úschovy. Prvoinštančnému súdu vytkol, že opomenul, že predmetom sporu bolo tiež príslušenstvo uplatnenej pohľadávky. Má za to, že rozsah predmetu sporu nie je možné zúžiť len na uplatnenú istinu, ale predmetom sporu je všetko, čo bolo žalované, a teda pri rozhodovaní bolo potrebné vziať do úvahy aj uplatnené príslušenstvo k pohľadávke, ktoré k výške uplatnenej pohľadávky nebolo vôbec zanedbateľné. Nie je preto možné podľa žalovaného konštatovať, že po podaní žaloby plnil žalobcovi všetko, čo žalobca žalobou požadoval, pretože žalobca si v žalobe uplatnil tiež príslušenstvo pohľadávky a žalobu vzal späť v celom rozsahu vrátane príslušenstva z dôvodu, že schôdza veriteľov úpadcu odsúhlasila odpustenie príslušenstva uplatnenej pohľadávky.

9. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že zastavenie konania procesne nezavinil výlučne len on a súd pochybil, keď uvedené skutočnosti nevezal do úvahy pri rozhodovaní o trovách konania. Tvrdí tiež, že by nemal znášať ani trovy prvoinštančného konania ohľadne neodkladného opatrenia, ktoré po podaní odvolania žalovaným vzal žalobca späť. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté prvoinštančné uznesenie v časti jeho druhého výroku tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, alebo aby uznesenie prvoinštančného súdu vo výroku II. zrušil a vec mu vrátil na nové rozhodnutie.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril písomným podaním zo dňa 06. 04. 2021 žalobca (č. l. 368 - 370), ktorý navrhol odvolaním napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p., potvrdiť.

11. Predmetné vyjadrenie súd prvej inštancie postupom podľa § 374 ods. 1 C. s. p., doručil protistrane (doručenka na č. l. 377 spisu), ktorej ďalšie vyjadrenie nenasledovalo.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), včas (§ 362 ods. 1 veta prvá C. s. p.), proti uzneseniu (jeho druhému výroku), proti ktorému zákon podanie tohto opravného prostriedku pripúšťa (§ 355 ods. 2 C. s. p.), prejednal podané odvolanie v rozsahu a z dôvodov v nich uvedených (ktorými je odvolací súd podľa § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p., viazaný), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné, preto uznesenie prvoinštančného súdu v jeho druhom výroku podľa § 387 ods. 1 C. s. p., ako vecne správne potvrdil.

13. Podľa § 355 ods. 2 C. s. p., proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

14. Podľa § 357 písm. m/ Civilného sporového poriadku, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

15. Žalovaný podal odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici ako prvoinštančného súdu č. k. 41Cbi/2/2019-348 zo dňa 17. 02. 2021 v časti výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 % žalobcovi voči žalovanému. Odvolaciemu súdu vytkol nesprávne právne posúdenie veci namietajúc, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nevezal do úvahy žalobcom uplatnené príslušenstvo pohľadávky. Tvrdí, že zastavenie konania nezavinil výlučne on v postavení žalovaného, pretože žalobca vzal žalobu späť v celom rozsahu, a teda nielen v časti istiny, ktorú žalovaný uhradil po podaní žaloby, ale aj v časti príslušenstva pohľadávky, a to v dôsledku jeho odpustenia schôdzou veriteľov. Namietol tiež neprihliadnutie súdu na návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý žalobca vzal späť, preto žalovaný nevidí dôvod, pre ktorý by mal byť zaviazaný k náhrade trov prvoinštančného konania ohľadne neodkladného opatrenia.

16. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 47-24K /400/97 zo dňa 28. 04. 1998 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu Zlieváreň a.s., v likvidácii, Hronec a za správcu konkurznej podstaty ustanovil žalovaného. Ďalším uznesením č. k. 47-24K /400/97-717 zo dňa 05. 06. 2006, právoplatným dňa 04. 10. 2006, Krajský súd v Banskej Bystrici ustanovil do funkcie správcu konkurznej podstaty žalobcu, ktorého mal pôvodný správca, t. j. žalovaný, riadne informovať a vydať mu všetky doklady. Okem iného mal žalovaný žalobcovi odovzdať aj finančné prostriedky úpadcu v celkovej výške 1.047.170,30 Sk. Žalovaný žalobcovi odovzdal sumu vo výške 418.688,01 Sk. Suma, zaplattenia ktorej sa žalobca svojou žalobou domáha, predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorá mala byť súčasťou konkurznej podstaty ku dňu ustanovenia jeho osoby do funkcie správcu a sumou, ktorá mu bola žalovaným odovzdaná. Predmetom žaloby je teda zaplattenie sumy vo výške 628.482,29 Sk, t. j. 20.861,79 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7 %, počítaným odo dňa 05. 10. 2006 do zaplattenia.

17. Zo spisu ďalej vyplýva, že na pojednávaní súdu prvej inštancie, konanom dňa 22. 10. 2020 (č. l. 243 - 244), žalovaný informoval súd, že dňa 19. 10. 2020 na účet žalobcu uhradil sumu 5.000,-- eur titulom žalovanej istiny. Žalovaný súčasne zotrval na námietke premlčania, vznesenej vo svojom vyjadrení k žalobe, ku ktorej sa však nevedel bližšie vyjadriť a túto špecifikovať, ani nijako konkretizovať. Navrhol preto, že pokiaľ by žalobca vzal žalobu späť v časti uplatneného príslušenstva vo výške 7 % ročne, je ochotný uhradiť zvyšok istiny vo výške 15.861,79 eur, čím sa však z jeho strany nejedná o uznanie nároku. Z notárskej zápisnice sp. zn. N 1374/2020 spisanej na Notárskom úrade notárky JUDr. Zory Belkovej (č. l. 336 spisu) vyplýva, že dňa 02. 11. 2020 žalovaný zložil do notárskej úschovy sumu 15.000,-- eur. Následne dňa 09. 12. 2020 sa v budove Krajského súdu v Banskej Bystrici konala schôdza konkurzných veriteľov úpadcu, na ktorom prítomní veritelia vyjadrili kladné stanovisko k odpusteniu príslušenstva k pohľadávke žalobcu voči žalovanému (zápisnica na č. l. 339 - 340). V zmysle notárskej zápisnice sp. zn. N 1374/2020 spisanej na Notárskom úrade notárky JUDr. Zory Belkovej dňa 13. 01. 2021 (č. l. 330 spisu), zložiteľ, t. j. žalovaný súhlasil s vydaním finančných prostriedkov vo výške 15.000,-- eur z notárskej úschovy na účet úpadcu. Podaním zo dňa 25. 01. 2021 (č. l. 334 - 335 spisu) žalobca súdu doručil späťvzatie žaloby a navrhol zastavenie konania argumentujúc tým, že zo strany žalovaného došlo k dobrovoľnej úhrade žalovanej istiny vo výške 100 % (vydaním 15.000,-- eur z notárskej úschovy a skorším uhradením časti žalovanej istiny dvomi úhradami v celkovej sume 5.861,79 eur), súčasne bolo žalovanému odpustené príslušenstvo pohľadvky schôdzou konkurzných veriteľov.

18. Na základe uvedeného súd prvej inštancie konanie podľa § 145 ods. 1 C. s. p., zastavil a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, v zmysle § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p., dôvodiac tým, že žalovaný žalovanú sumu uhradil po podaní žaloby, ktorá tak bola podaná dôvodne.

19. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C. s. p.).

20. Niet pochyb, že žalovaný plnil až po podaní žaloby a aj keď na pojednávaní prvoinštančného súdu dňa 22. 10. 2020 vypovedal, že jeho vyjadrenie o „ochote“ uhradiť istinu vo výške 15.861,79 eur (za predpokladu, že si žalobca nebude nárokovat príslušenstvo v podobe úrokov z omeškania vo výške 7 % ročne), nie je uznaním nároku, niet dôvodu uvažovať o opaku, nakoľko s najväčšou pravdepodobnosťou by neplnil nič, čo nezavinil. Úhradu istiny po podaní žaloby žalovaný ani nespochybňuje, a teda ani svoj podiel na trovách konania vzniknutých z tohto titulu, ale namieta skutočnosť, že súčasťou žalobného návrhu bolo aj príslušenstvo pohľadávky, ktoré mu bolo odpustené, preto podľa jeho názoru zastavenie konania nezavinil len on, teda žalovaný.

21. Žalobca si ako príslušenstvo žalovanej pohľadávky uplatnil úroky z omeškania vo výške 7 %, od 05. 10. 2006 (deň nasledujúci po právoplatnosti uznesenia, ktorým bol žalobca ustanovený do funkcie správcu konkurznej podstaty a žalovanému bola uložená povinnosť okrem iného vydať do konkurznej podstaty finančné prostriedky úpadcu) až do zaplatenia.

22. Úrok z omeškania je majetkovou sankciou (penalizáciou) za omeškanie dlžníka so splnením záväzku. Omeškaním dlžníka s plnením záväzku zo zákona vznikajú vedľa trvajúcej povinnosti splniť (hlavný) záväzok, nové (ďalšie) práva a povinnosti, a to bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zavinil alebo nie. Úrok z omeškania, možno povedať, že „sprevádza“ hlavný záväzok, posúdenie relevantnosti ktorého (či je žalovaný nárok oprávnený alebo nie) bolo predmetom konania.

23. V predmetnom spore žalovaný uhradil pohľadávku žalobcu v priebehu súdneho konania, čím odpadol dôvod podania žaloby, preto žalobca zobral žalobu späť (ak nechcel v spore prehrať v podobe zamietnutia jeho žaloby v dôsledku splnenia žalobcovho nároku). Uspokojenie pohľadávky žalobcu až po podaní žaloby (ktorej dosiahnutie bolo motívom pre podanie žaloby) je preto potrebné vnímať ako zavinenie na strane žalovaného za vznik sporu, a teda s

tým spojenú jeho procesnú povinnosť uhradiť žalobcovi trovy konania, ktoré mu s podaním žaloby vznikli. Vo vzťahu k úrokom z omeškania ako príslušenstva pohľadávky je relevantná tá okolnosť, že ich odpustenie na schôdzi konkurzných veriteľov neznamená, žeby sa žalobca príslušenstva pohľadávky domáhal neoprávnené, resp. že by na ne nemal nárok, naopak plnilo by funkciu reparačnej sankcie za plnenie hlavného záväzku s omeškaním. Nie je preto namieste, aby žalovaný po tom, čo svoj záväzok plnil s omeškaním, úroky z omeškania mu boli konkurznými veriteľmi odpustené (na základe ktorej okolnosti sa ich žalobca vzdal, hoci, ako je uvedené vyššie, mal by na ne nárok priamo zo zákona), aby dôvodil zavinením a zodpovednosťou žalobcu za späťvzatie žaloby v časti príslušenstva pohľadávky, ktorá bola podaná dôvodne (a teda nešlo o šikanózný výkon práva, kedy by sa žalobca plnenia domáhal bez právneho dôvodu). Pokiaľ ide o námietku žalovaného vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia, odvolací súd poznamenáva, že na súde prvej inštancie bol žalobca so svojím návrhom úspešný.

24. Odvolací súd pre úplnosť zdôrazňuje, že povinnosť žalovaného je násobená tou skutočnosťou, že plnil až po podaní žaloby z titulu svojej povinnosti uhradiť žalovanú istinu ako osoba povinná postupovať pri výkone funkcie správcu konkurznej podstaty s odbornou starostlivosťou (§ 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní, za účinnosti ktorého bol konkurz na majetok úpadu vyhlásený).

25. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cbi/2/2019-348 zo dňa 17. 02. 2021 vo výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanému v rozsahu 100 %, ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p., potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou v odvolacom konaní bol žalobca, ktorému vznikol proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p., a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 ods. 1 C. s. p., prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha [dovolací návrh (§ 428 C. s. p.)].

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).